

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat Consiliul municipal Chișinău

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 20 august 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Evghenii Marțev cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii a menționat că prin decizia nr.3/45-71 din 19 mai 2015 a fost transmis în locațiune lui Evghenii Marțev, pe un termen de trei ani, încăperea cu suprafața de 19 m. p., din str. Belgrad nr. 19/4 lit. A (soclu).

Susține că pârâtul urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate, cu respectarea prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 139 din 10 februarie 2009, făcând referire la dispozițiile art. 34 alin. (1) și (2) din Constituție, art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, art. 21 alin. (1) și art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, explicațiile date în recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 77 din 18 mai 2015 „Cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 77 alin. 5 din Legea privind administrația publică locală nr. 436-XVI din 28.12.2006”.

Își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 33, art. 166, art. 174, art. 192 alin. (2), art. 277-278 CPC, art. 68 din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, art. 3, art. 5 lit. b), art. 17 alin. (2), art. 21 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-71 din 19 mai 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016, acțiunea a fost admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Chișinău și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 16 iunie 2016, Consiliul municipal Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Consideră că instanțele inferioare au determinat eronat circumstanțele pricinii, dând o calificare greșită raportului material litigios, greșit au soluționat conflictul dintre normele cuprinse în diferite acte normative și respectiv, au interpretat eronat legea și analogia ei.

Sușine că încăperea din str. Belgrad, 19/4 lit. A mun. Chișinău nu urma a fi transmisă în locațiune prin licitație, deoarece aceasta nu a fost solicitată de alți pretendenți, iar solicitantul este locatarul încăperii menționate, deținând în proprietate apartamentul nr. 44 din str. Belgrad, 19/4 mun. Chișinău.

Argumentează că s-a decis transmiterea încăperii menționate în locațiune, pe un termen de trei ani, luându-se în considerație nota informativă a Direcției generale economie, reforme și relații patrimoniale nr. 02-09/1904 din 07 martie 2013 și în corespundere cu Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă proprietate municipală, art. 875 Cod civil, art. 14 alin. (2) lit. c), art. 19 alin. (4) și art. 77 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

Menționează că Consiliul municipal Chișinău nu a ignorat prevederile art. 77 alin. (2), (3), (5) din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, deoarece aceasta condiționează excepțiile stabilite expres prin lege, referindu-se în acest sens, la dispozițiile art. 17 din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, art. 3 alin. (2) din Legea privind administrația publică locală nr.436 din 28 decembrie 2006, pct. 23 din Regulamentul cu privire la modul de dare în locațiune a activelor neutilizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008.

Afirmă că prevederi cu caracter special se conțin și în pct. 3.1.1 și 3.1.2 din Regulamentul gestionării clădirilor, construcțiilor și încăperilor cu altă destinație decât cea locativă - proprietate municipală.

Menționează că actul administrativ, sus menționat, anulat de instanțele inferioare, a fost emis de organul competent, în temeiul prevederilor legale și conform procedurii.

Își întemeiază recursul în baza art. 430, 431, 432 alin. (1), (2) lit. c), 436, 437 CPC.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 mai 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 2302 din (f. d. 68), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 iunie 2016 (f. d. 78-80).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Consiliul municipal Chișinău se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu